

25/06/2007

לאילנה היקרה
ממני אלייך באהבה

אור של תקווה

יושבת אני וחושבת
והזמן לא עוצר מלכת
חושבת אני על נעוריי
ועל מה שהספקתי לעשות בחיי
על תקופה ארוכה בה תהיתי
היכן אלוהיי
ופתאום בשנות ה- 30 לחיי
הופיע אור לנגד עיניי
אור מכון ומלטף
אור מעורר ועוטף
אור שמחמם את לבי
אור שמאיר את דרכי
אור של שמחה ושלווה
אור שנותן לי תקווה.

עדי